

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9694** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния му представител срещу Решение №1340/22.03.2023г., постановено по АНД № 20221110213348/2022 година по описа на Районен съд - София. С Решението е отменено наказателно постановление № Р-10-201 от 21.09.2022 година, издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление "Осигурителен надзор", с което на М. П. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО, вр. §1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО, на основание чл. 354, ал. 2 от КСО и чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно, като оспорва изводите на въззивния съд, че НП е неправилно, тъй като счита, че допустителите на нарушения могат да бъдат наказвани без значение от формата им на вина, като единствено необходимо е в закон или указ да е предвидено, че поведението им е наказуемо. В тази връзка твърди, че е неправилен извода на СРС, че допустителството е възможно да бъде извършено само умишлено, но не при непредпазлива форма на вината. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора се явява, като излага същите аргументи и претендира разноски и за двете инстанции, като представя списък на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба в писмени бележки и в съдебно заседание оспорва жалбата, като твърди, че описаното в НП деяние не е извършено в условията на съизвършителство между М. П. И. и В. Б. Б., тъй като с решение на АССГ по кахд №6896/2023г. съдът е отменил НП, издадено спрямо В. Б., а от друга страна, М. И. не може самостоятелно да извърши самостоятелно нарушението съгласно обжалваното НП пред СРС, тъй като към датата на деянието „Кепитъл Инвест“ ЕАД е представлявано заедно от М. И. и В. Б.. В жалбата се излагат и твърдения, че е налице несъответствие между АУАН и НП, тъй като в АУАН е посочено извършване на действие от страна на М. И., а в НП, че изпълнителното деяние състои в допускане на нарушение чрез бездействие; твърде се деянието е извършено на 23.12.2021г., а не на 30.12.2021г. В заключение моли решението на СРС да бъде потвърдено, като не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на М. П. И. срещу наказателно постановление № Р-10-201 от 21.09.2022 година, издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление "Осигурителен надзор", с което на М. П. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО, вр. §1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО, на основание чл. 354, ал. 2 от КСО и чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО за това, че М. П. И. в качеството му на представляващ „Кепитъл Инвест“ ЕАД не е извършил съответните действия и е допуснал „Кепитъл Инвест“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „Ц. Сила“, управлявано от ПОАД Ц.-Сила АД, с което е нарушена разпоредбата на чл.177 ал.2 т.2 КСО, вр. §1 ал.2 т.3 б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С Решение №1340/22.03.2023г., постановено по АНД № 20221110213348/2022 година по описа на Районен съд - София, въззивният съд е отменил наказателното постановление.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че инвестиционният посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД бил предоставил нареждане № 36170042256 от 23.12.2021 г. за продажба, от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД УПФ Ц. Сила“ на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000012070 за 580 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 33 567.33 лв. Сделката била сключена на 23.12.2021 г. в 18:30:53 ч. с дата на сетълмент 30.12.2021 г. Насрещна страна по сделката бил инвестиционният посредник „Реал Финанс“ АД, който предоставил нареждане за покупка № 35309023263 от 23.12.2021 г., с което „Кепитъл инвест“ ЕАД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Т. Б.“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“

ЕАД, с ISIN код на емисията BG9000012070 за 580 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 33 567.33 лв. Документите били подписани от изпълнителния директор на „Кепитъл инвест“ ЕАД М. П. И., заедно е другия представляващ дружеството В. Б. Б..

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, като са спазени и предвидените в чл. 34 от ЗАНН давностни срокове. Районният съд е приел, че към датата на твърдяното нарушение М. И. е имал качеството на изпълнителен директор и представляващ „Кепътил Инвест“ ЕАД, което дружество е под контрола на „Инвест Кепътил“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква „а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общото събрание на „Кепътил Инвест“ ЕАД и че „Кепитъл Инвест“ ЕАД е дъщерно дружество на „Инвест КЕпитъл“ АД и съответно двете дружества се явяват свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО. Ето защо, според въззивния съд, доколкото е установена свързаност между дружествата при покупката на дяловете на договорния фонд, е налице нарушение на нормата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Съдът обаче е счел, че наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения, които съществено са накърнили правото на защита на наказаното лице, тъй като с АУАН му е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП- за допустителство чрез бездействие, като в какво се е изразило това бездействие е уточнено едва в отговора на възраженията срещу АУАН, обективиран в издаденото НП. Видно от изложените в обжалваното решение мотиви, въззивният съд е приел, че от гореизложеното следва, че АНО е надхвърлил своите правомощия и е въвел изцяло нови фактически действия /в случая бездействие/ в отговорност на жалбоподателя, които квалифицирал със същата правна квалификация. Поведението, вменено на жалбоподателя и въздигнато в административно нарушение, за което е ангажирана отговорността му с обжалваното НП, освен че не съответства на деянието, за което е съставен АУАН, но и поставя жалбоподателя в ситуация, в която следва да се защитава срещу ново обвинение, с което се запознава едва при получаване на обжалваното НП. В този смисъл с издаването на наказателното постановление, наказващият орган променя съществено обстоятелствата, приемайки, че е извършено нарушение от жалбоподателя чрез „допустителство“, каквото изпълнително деяние по никакъв начин не е посочено в АУАН и едва в наказателното постановление за първи път се внася елемент от субективната страна на деянието, а именно форма на вина, на твърдяното за осъществено от жалбоподателя нарушение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препрощане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че е налице сделка на 23.12.2021 с дата на сетълмент 30.12.2023г. между свързани лица, тъй като към датата на твърдяното нарушение М. И. е имал качеството на изпълнителен директор и представляващ „Кепътил Инвест“ ЕАД, което дружество е под контрола на „Инвест Кепътил“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква „а“ от ДР

на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общото събрание на „Кепътил Инвест“ ЕАД и в този смисъл „Кепитъл Инвест“ ЕАД е дъщерно дружество на „Инвест Кепитъл“ АД.

Настоящият състав намира, че е правилен извода на районния съд, че двете дружества се явяват свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО и доколкото е установена свързаност между дружествата при покупката на дяловете на договорния фонд, е налице нарушение на нормата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО съдържа забрана за придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Съгласно дефиницията на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО "свързани лица" са юридическите лица, за които е изпълнено някое от следните условия - те са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група - всяко предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите. В тази връзка правилен е извода на въззивния съд за свързаност между лицата.

Настоящият състав намира, че е правилен извода на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Районният съд правилно е приел, че посочените пропуски, неясноти, несъответствия и взаимно изключващи се правни изводи, допуснати при ангажиране отговорността на жалбоподателя, са от такова естество, че не биха могли да бъдат отстранени във въззивното производство, а по своя характер са съществени, доколкото наказаното лице е поставено в ситуация, в която не би могло да разбере нито фактите, по които следва да се защитава, нито правната квалификация на деянието, от която пък се извеждат елементите от обективна и субективна страна на нарушението, поради и което е отменил обжалваното НП като незаконосъобразно – постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на лицето, чиято отговорност е ангажирана. Липсата на яснота в обвинението, каквото представлява описаното нарушение, обаче безспорно нарушава правото на защита на наказаното лице. Несъответствието между описаното в АУАН и НП води на извода, че липсва ясно, пълно и обективно описание на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Това създава неяснота относно приетото от административнонаказващия орган за нарушение. Нарушаването правото на защита води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение, поради и което СРС правилно е отменил наказателното постановление. Предвид констатираното нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на НП, е безпредметно обсъждането на останалите доводи, посочени от страните.

Предвид изложеното съдът намира, че проверяваното решение, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, Х. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1340/22.03.2023г., постановено по АНД № 20221110213348/2022 година по описа на Районен съд - София.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.